

Izdavač: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Rijeka, Korzo 28/II, Tel: 051/332-494, 338-809
Za izdavača: Damir Segota
Organizator: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Oblikovanje kataloga: Branko Lenić
Tisak kataloga: Uvez
Br. kataloga: 18/15
Naklada: 150 komada

69. GODIŠNJA IZLOŽBA HDLU RIJEKA

Izložba je realizirana sredstvima:
Odjela gradske uprave za kulturu Grada Rijeke
Ministarstva kulture Republike Hrvatske
Županije primorsko-goranske

Zahvaljujemo na potpori:
Grad Kastav Grad Krk Grad Matulji

HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
RIJEKA

69. GODIŠNJA IZLOŽBA HDLU RIJEKA

Galerija
Juraj
Klović
Rijeka

Barbara Argentin Štiglic, *Playboy – kraj jedne ere,* 2005., analogna fotografija, 50 x 70 cm

Miranda Bačić, *Kopija po Roulu Dufyu,* 2015., akvarel, 25 x 35 cm

Vedran Bišić, *Dodir mora,* 2013., kombinirana tehnika, 60 x 40 x 4 cm

Ivan Balažević, *Hommage to painting,* 2015., acryl na platnu, 100 x 50 cm

Luciano Bibulić, *Bez naziva,* 2013., crno bijela fotografija, 30 x 45 cm

Ljiljana Barković, *Stablo,* 2015., akril na platnu, 100 x 100 cm

KOLEKTIV SUBJEKTIVISTA ILI RETRO MODERNIZAM NA DJELU

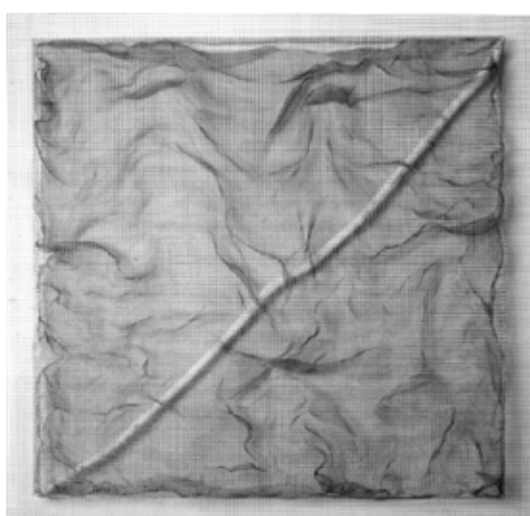
Što se ovdje zbiva? Rekla bih, pokazuje se i prikazuje šaroliko opiranje. Što u tom naporu opiranja razaznajemo. Prije svega, nekoliko načina da se tjeskobno vrijeme redefinira u obojenu polje ili oblik, ali, bez namjere potpunog dokidanja ishodišne tjeskobe. Uz to, ima pokušaja da se tjeskobnom vremenu pljune u lice, ili da se bijesom artikulira govor koji apelira na sveprisutnu ravnodušnost. S druge strane, upornim se ritualiziranjem ljepote nadvladava strah od progona ljepote i odavno joj usmrćene družice estetike. Unatoč tome, nije najsretnije reći da su sudionici ove izložbe reagirali angažirano, ali je sasvim izvjesno da su, uvažavajući međusobne razlike, reagirali slično. I bez obzira što izlažu u velikom broju, izložba se kao cjelina razvija na nekoliko međusobno oprečnih, ali komunikativnih platformi likovnog jezika kao što su kromatika : akromatika; angažiranost : estetika; težina : nježnost; probojnost : pasivnost; teatralnost : oskudnost... Međutim, zanimljiv se paradoks kristalizira u dosljednom opetovanju i variranju tradicije modernizma, jer se unutar njega (začudo) na diskretan način subjektivizam kolektivizira. Dogodilo se to nakon dugo vremena jer je (konačno) većina slikara, kipara, grafičara, fotografa... članova riječkog HDLUa, predložila predstaviti rad koji kao da je otisak reakcije na prostor i vrijeme u kojem žive. No, nešto je ostalo isto. Ako bismo se našalili, rekli bismo kako se radi o tradicionalnoj riječkoj retromaniji, i gotovo dirljivom odbijanju bilo kakve nove i bilo kakvih novih tradicija. Riječku scenu u cjelini to čini moderno-staromodnom, ali isto tako i kolektiviziranom – što je ipak prilično daleko od izvorne ideje modernizma. Na kraju, udruga (HDLUR) je kolektiv, i participacija u zajedničkim poduhvatima kolektiva, pobijajući time pojedinačne subjektivne upornosti većine ovdje prisutnih autora, kao i napore da se bude i ostane dosljedan samo sebi. No, na tom paradoksu počivaju i mnoge, znatno suvremenije i ovdje neprisutne umjetničke prakse koje sebe definiraju kolektivima, premda radikalno elitiziraju svoju ulogu u „svijetu kulture“ kao da su jedini zakonski slijednici (pre)minulog „svijeta umjetnosti“.

Sažeto: retro-modernisti čine prilično brojčan kolektiv u kojem se međusobno podupiru masovnošću, ili pak udobnošću lokalno sjedilačkog užitka, a post-post moderni „kolektivi“ žive u monolitnim enklavama zrcaleći se u apstraktnim ogledalima nomadizma „međunarodne procjenjivosti“ što je ruku na srce, ipak samo oznaka za procjenu institucionalnog rejtinga. No, ni to nije novost. Paradoksi su nas opleli zamutivši vodu starim teorijskim postulatima. Premda, odavno nema čuda. Time je začudnije koliko već dugo zvone zvona za karmine umjetnosti onkraj kraja povijesti umjetnosti kakvu poznajemo, dok mi pobožno slijedimo vremenom zamučene sadržaje i monotone ritmove molitve za sve naše „mrtve slike“. Ali, slučaj „radikalne volje“ još postoji jer je očevidan. Očituje se u naporu da se ostane i opstane u svijetu kreativnog izražavanja kao u jedinjoj sigurnoj kući (privatnoj ili javnoj, svejedno) ove uznemirene planete, pune terorizma, kapitalizma, političke manipulacije, masovnih medija i globalne samoće. I dok trpimo takvo (naše) vrijeme, ipak se razlažu različiti smjerovi upornosti iz istog korijena nezadovoljstva, te iz one, već spomenute volje da se opstane u igri umjetnosti i da joj se (pa barem utopijski) iznađe razloga za produžetke. Davno je jedan doista mudri (i prvi zvanični) estetičar zapisao kako umjetnost treba biti jasna, što doduše ne znači da će ikada biti razgovijetna. Jer, umjetnost se, kako znamo, opire zakonima logike i to je drži na površini vode u kojoj se pamet rado utopi prva.

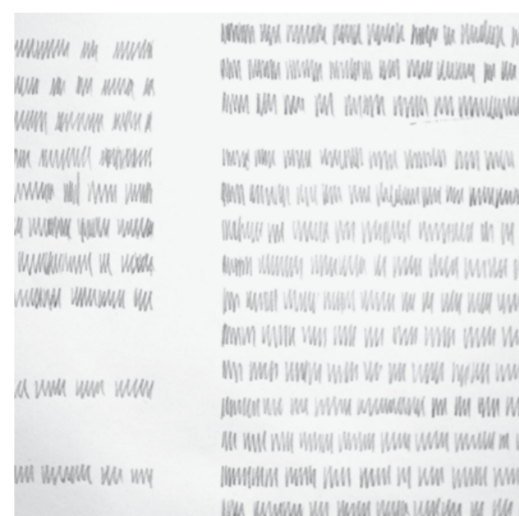
Dr. sc. Nataša Šegota Lah
HDLU Rijeka - prosinac 2015.

Ivan Blažetić Šumski, *Izvan zamisli o nama samima,* 2014., vektorska grafika kaširana na kapafiks, 100 x 100 cm

Eugen Borkovsky, *Fraktalna kompozicija I./Arboreus,* 2014./15., kombinirana tehnika, grana, metalne mreže, 90 x 90 x 5 cm

Borislav Božić, *Otvoreno pismo Vladi Republike Hrvatske,* 2015., grafitna olovka na papiru, Fabriano Accademia 200 grama, 104 x 104 cm, detalj

Petar Đakulović, *Diarrhea diary (Mali Lošinj, II. VIII. XV),* 2015., akvarel, 19,5x12,4cm

Edi Gustin
Maska, Interaktivno ogledalo: Pljuni u svoju facu i postani čovjek, 2015., objekt/kombinirana tehnika

Dražen Filipović Pegla, *Novi meandri,* 2015., kombinirana tehnika, 100 x 54 cm

Jelena Cetinja Vukelić, *Nada,* 2012., staklo, 13 x 8,5 x 12 cm

Mihovil Depope, *Prozor 15a,* 2015., indigo na papiru, 40 x 50 cm

Dunja Demartini, *Zakrpani slikocртеž,* 2015., kombinirana tehnika, 80 x 60 cm

Emilija Duparova, *Češljanje,* 2015., indigo na papiru, 70 x 100 cm

Ana Hrcan Šojat, *Buba dube 40 godina,* 2015., lim, 53x53x4 cm

Sanja Ipsić Randić, *Sjene i odrazi I,* 2013., ulje na platnu, 100 x 100 cm

Saša Jantolek, *Skrivanje,* 2015., olovka, akril, akvarel na medijapanu, 100 x 70 cm

Zvonimir Kamenar,
Pod teretom, 2012., patinirani gips -
aluminij, 30 x 12 x 11 cm

Željko Kranjčević Winter,
Wheel of fortune (on road 666), 2015.,
bodljikava žica, (zahrđala), promjer
32 cm, širina 20 cm

Boris Kačić,
French dinner, 2012., kombinirana tehnika, 100 x 70 cm

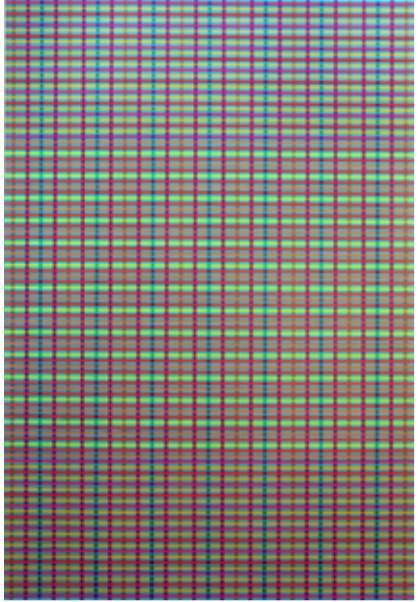
Letricija Linardić,
Otisk sjećanja 1, 2015., suha igla,
65 x 65 cm

Branko Lenić,
Kotao XX stoljeća, assemblage/objekt, 2015.

Branka Marčeta,
Ostavljeni predmeti, 2015., ulje na platnu
90 x 60 cm

Igor Lekšić,
Bez naziva 2, 2015., fluorescentni
flomaster na hamer papiru,
100 x 70 cm

Andelko Lerga,
Kompjutorski ovisnici - 1, 2014.,
kombinirana tehnika na papiru,
50 x 70 cm.

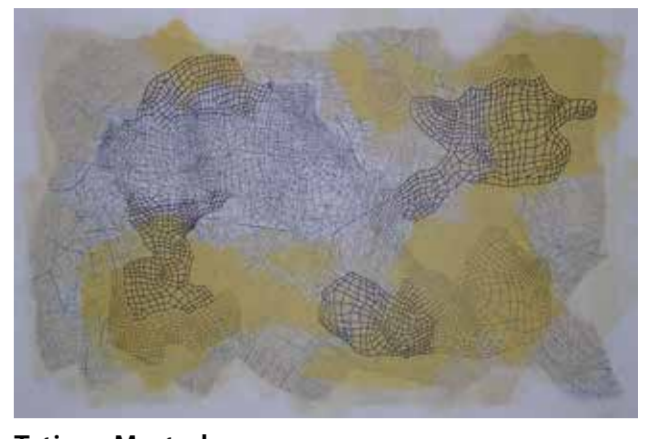
Andrea Kršul,
Objekti, 2015., akril na platnu, 115 x 70 x 2cm

Dalibor Laginja,
Rino, 2013., kombinirana tehnika, 55 x 55 cm

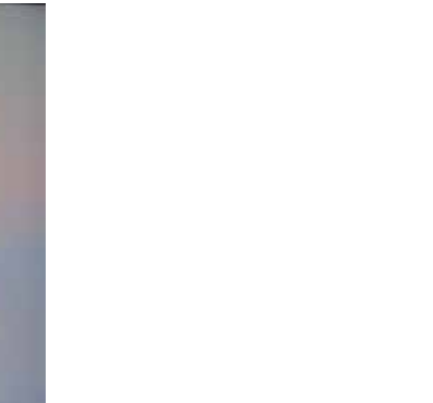
Mirjana Marušić Gorska,
Kompozicija, 2015., akril na platnu,
73x 90 cm

Tatjana Masterl,
Megastruktura 6, 2013., kombinirana tehnika,
71 x 109 cm

Dora Mihaljević,
Oko otoka (diptih) 2015., bakropis, papir
Hahnemühle, 30 x 40; 1/3

Eda Mihovilić,
Istra 1, 2015., kombinirana
tehnika, 70 x 100 cm

Ksenija Mogin,
Ključevi Edena, iz ciklusa
Secret Obsession, 2014.,
kombinirana tehnika, 55 x
55 x 20 cm

Orlando Mohorović,
Instalacija X, 2015., print, crtež, akril, 50 x 70 x 3 cm

Ivan Paulić,
Mars, 2015., kombinirana tehnika,
100 x 80 cm

Tomislav Pavletić,
Bez naziva, kamen, 29 x 18 x 16 cm

Tanja Pežanić,
Sonda 2, 2014., akril na platnu, 65 x 50 x 2 cm

Ambroz Oroš,
Vrijeme memorie,
2012., akril na
platnu,
100 x 70 cm

Bruno Paladin,
OM6, 2011., kombinirana tehnika, 90 x 120 cm

Đorđe Petrović, *Konstrukcija utopije*,
2015., akril na platnu, 80 x 82 cm

Tereza Pavlović,
Hologrami stanja (triptih), 2015., kombinirana tehnika, 30 x 30 cm

Tea Paškov Vukojević,
Neotkrivena ljepota,
2012., akril na platnu,
100 x 120 x 3,5 cm

Željko Pavić,
Grga, 2014.,
kombinirana tehnika,
50 x 65 cm

Branko Pizzul,
Istarski krajolik, 2015., akril/ulje, 80 x 90 cm

Neva Pizzul,
Zagrljaj, 2015., kombinirana tehnika, 90 x 90 cm

Zvonimir Pliskovac,
Mrtva priroda -7, 2015., kombinirana
tehnika (drvo, papir, staklo umjetno
cvijeće), 60 x 20 x 12 cm

Luisa Ritoša,
No Human Being Is Illegal, 2015., kolaž,
80 x 80 cm

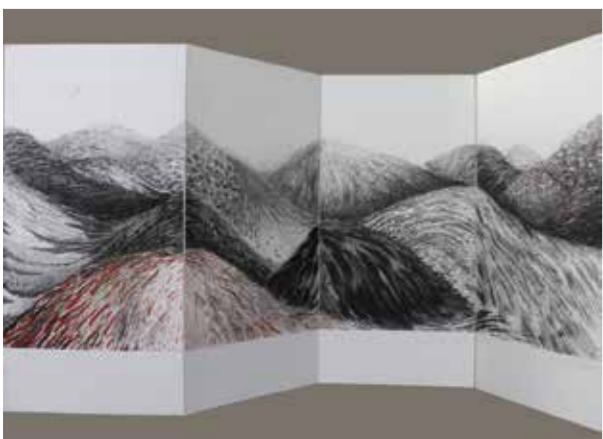
Boris Roce,
Osama 3, 2015., keramika, raku, oksidi.
1000°C, 26 x 25 x 17 cm

Miljenka Šepić, *Livada*, 2015., akril, 50 x 50 cm

Dražen Šokčević,
*Mrtva priroda -
The last moment*, fotografija,
100 x 140 cm

Dajana Radoš,
Daljine..., 2015., kombinirana grafička tehnika

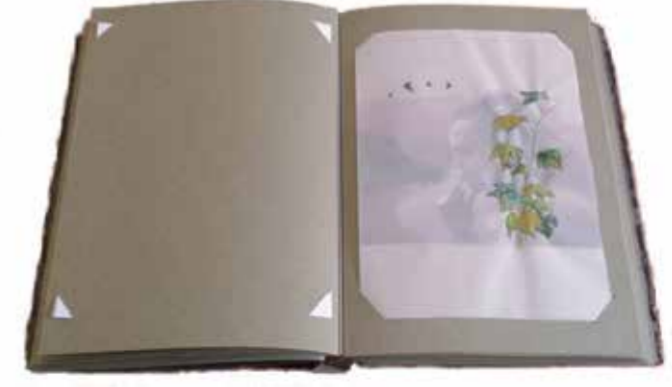
Dinko Svoboda,
Moja crna točka - Dan poslije, 2015,
radius 17 cm

Sunčana Simichen,
Crveni tepih I, 2015., visoki tisak,
100 x 70 cm

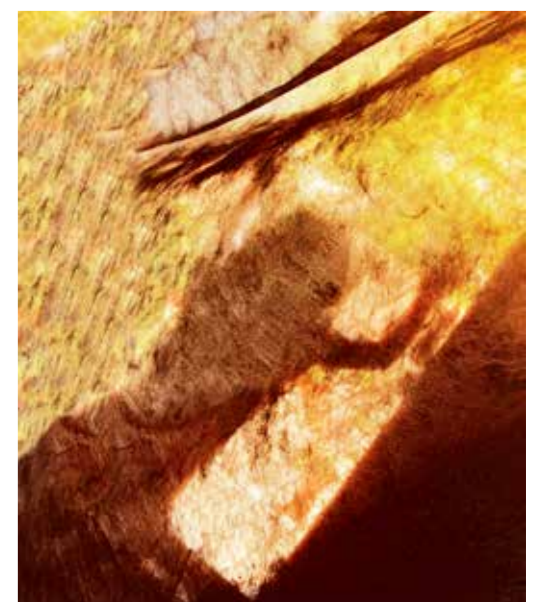
Aleksandar Saša Tomulić, *Crno-bijela kompozicija*, 2015.,
fotografija (crno-bijela), 30 x 45 cm

Darija Žmak,
Knjiga buđenja, 2015., objekt,
86 x 40 x 80 cm.

Marija Volkmer,
Red nered, 2014.,
kombinirana tehnika,
50 x 60 x 4 cm

Istog Žorž,
Imaginacija, 2015., fotografija na
platnu, 70 x 50 cm